

บทคัดย่อ

ชื่อภาคนิพนธ์	: ความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ชื่อผู้เขียน	: นางสาวกรรณพิชญ์ สุมา
ชื่อปริญญา	: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)
ปีการศึกษา	: 2544

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง 1. ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 2. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และ 3. ข้อเสนอแนะเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แบ่งการมีส่วนร่วมออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย 1. ด้านการค้นหาสาเหตุของปัญหา 2. ด้านการวางแผน 3. ด้านการปฏิบัติงาน 4. ด้านการติดตามและประเมินผล และ 5. ด้านการดูแลรักษา โดยตัวแปรที่นำมาศึกษา ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพหลัก และรายได้) ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานในชุมชน การเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และความคาดหวังต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนในเขตตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทน ครัวเรือนละ 1 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ได้ตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 100 คน ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการทอดแบบสอบถามให้ผู้ตอบกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่า t-test และค่า F-test

ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55.0 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 38.0 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 57.0 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 27.0 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 24.0 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม (ทำไร่/ทำนา/ทำสวน) ร้อยละ 33.0 มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง

5,000 – 10,000 บาท ร้อยละ 25.0 ตั้งถิ่นฐานอยู่ในชุมชนเกาะขอม เป็นเวลา 16-25 ปี และร้อยละ 75.0 ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมต่างๆในชุมชน โดยกลุ่มที่ประชาชนเป็นสมาชิกมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต คิดเป็นร้อยละ 69.3

2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พบว่า ร้อยละ 54.0 มีการรับรู้ในระดับสูง และร้อยละ 46.0 มีการรับรู้ในระดับต่ำ โดยสื่อที่ประชาชนได้รับข้อมูลมากที่สุด ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ ($\bar{x} = 2.85$) ส่วนสื่อที่ประชาชนได้รับข้อมูลน้อยที่สุด ได้แก่ การเข้าร่วมประชุม / อบรม ($\bar{x} = 0.40$)

3. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พบว่า ประชาชนร้อยละ 65.0 มีความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ระดับสูง และมีความรู้ความเข้าใจในด้านความหมายในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากที่สุด ($\bar{x} = 0.95$)

4. ความคาดหวังต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในภาพรวม พบว่า ร้อยละ 52.0 มีความคาดหวังต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระดับต่ำ ซึ่งเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังด้านสาธารณสุขมูลฐานมากที่สุด ($\bar{x} = 2.84$) และด้านที่ประชาชนมีความคาดหวังน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านความสัมพันธในชุมชน ($\bar{x} = 2.75$)

5. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในภาพรวม พบว่า ประชาชนเห็นด้วยกับการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระดับสูง ($\bar{x} = 2.84$) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนเห็นด้วยกับการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระดับสูงทุกด้าน โดยด้านที่ประชาชนเห็นด้วยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการดูแลรักษา ($\bar{x} = 3.24$)

6. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก ระดับรายได้ ความรู้ความเข้าใจ และความคาดหวังต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ส่วนปัจจัยในด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานในชุมชน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พบว่า ไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน

ข้อเสนอแนะ

1. สื่อมวลชนแขนงต่างๆควรจะมีบทบาทในการส่งเสริมให้ประชาชนเห็นคุณค่าและความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อให้ประชาชนเห็นความสำคัญ และเกิดความรู้ความเข้าใจในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

2. การที่ประชาชนจะมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่คนในชุมชนจะต้องมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุน สร้างโอกาส และส่งเสริมเศรษฐกิจของชุมชนให้เข้มแข็ง แต่ทั้งนี้จะต้องให้สอดคล้องกับบริบททางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของชุมชน

ABSTRACT

Title of Research Paper : The Opinion of People toward the Participation in Eco-tourism : A Case Study of Kohyor Community, Muang District, Songkla Province

Author : Miss Konnapit Suma

Degree : Master of Arts (Social Development)

Year : 2001

Objectives of study on the opinion of people toward the participation in eco-tourism : a case study of Kohyor community, Muang district, Songkla province were to study 1) level of the opinion of people in participation in eco-tourism 2) factors effected to the opinion of people toward the participation in eco-tourism and 3) suggestions to promote the participation of people in eco-tourism.

The study had divided the participation into 5 aspects included 1) problem identification 2) planning 3) performance 4) evaluation and monitoring and 5) maintenance. Variables of study were : personal background (sex, ages, marital status, maximum education, occupation and income), duration of living in the community, membership of activities group in community, receiving of information of activities group in community; receiving of information of eco-tourism, knowledge of eco-tourism and expectation from eco-tourism.

Samples of the study were people who were household leaders in each household in Kohyor sub-district, Muang district, Songkla Province. The mode of sampling was accidental sampling of totally 100 household leaders. Questionnaire were used as tool in data collection, Statistical deviation, t-test and F-test.

Result of the study were as follow :

1. Factors on personal background ; the samples were females 55.0 percent. They were between 31-40 years old (38.0 percent). 57.0 percent of them were married. They graduated Bachelor's degree 27.0 percent. 24.0 percent of them were farmers and 45.0 percent of them run on tourist business by selling the sourenirs in amount of 66.7 percent. It had found that 33.0 percent of them had income between 5,000-10,000 baht. 25.0 percent had lived in Kohyor for

16-25 years. And 75.0 percent of samples were number of activities group in community. Most people were member of the saving group for production in amount 69.3 percent.

2. Receiving the information of eco-tourism ; it had found that 54.0 percent of Samples had received information in high level, while 46.0 percent had information in low level. Television was the best sources ($\bar{x} = 2.85$), while the meeting or training was the worstest sources for receiving information($\bar{x} = 0.40$).

3. Knowledge of eco-tourism ; it had found that 65.0 percent of people had knowledge of eco-tourism in high level and had minimum knowledge of meaning of eco-tourism ($\bar{x} = 0.95$).

4. Expectation in eco-tourism in general had found that 52.0 percent of samples was low level. it had found that the people had their expect mostly in basic public health ($\bar{x} = 2.84$) and had lowest expect in relationship in the community ($\bar{x} = 2.75$).

5. Opinion of people toward participation in eco-tourism in generally had found that people had their expectation in the high level ($\bar{x} = 2.84$); considering by aspects it had found that people agree with the participation in eco-tourism in high level in every aspects, especially in the maintenance aspects while most people agree with ($\bar{x} = 3.24$).

6. Factors affected to opinion toward eco-tourism were : education, occupation, income, knowledge and expectation to eco-tourism. Factors of sex, age, marital status, duration of living in community and knowledge of information of eco-tourism had did not affect the opinion toward the participation of people.

Suggestions :

1. Mass media should have important role to promote eco-tourism as well as the knowledge of eco-tourism.

2. It was necessary for the people in the community to have a good economic condition that they could participate in eco-tourism. The agencies concerned should support, and strengthen the economic condition of community in accordance with the content of socio-economic and culture of the community.